

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ע"ב – יב כסלו – יב אדר – יב סיון – יב אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

ב. לא ימדוד אדם שעורים לתת לפני בהמתו אלא משער
באומד דעתו:

ג. אין גובלין מורסן לבהמה או לתרנגולים אבל נותנים בו
מים ומעביר בו תרווד או מקל שתי וערב כיון שאינו
ממרס בידו ולא מסבב התרווד או המקל מותר ומנערו
מכלי אל כלי כדי שיתערב ומותר לערב המורסן כדרכו
בכלי אחד ומחלק אותו בכלים הרבה ונותן לפני כל בהמה
ובהמה ומערב בכלי אחד אפילו כור ואפילו כורים ויש
אוסרים ליתן מים על גבי מורסן בשבת ולא אמרו שמוליך
בו שתי וערב אלא כשהיו המים נתונים עליו מבעוד יום
(ועיין לעיל סימן שכ"א גבי שום וחרדל כיצד נוהגין):

ד. קשין של שבלים שקושרים בשנים או בשלשה מקומות
מותר להתירן כדי שתאכל מהן הבהמה. הגה: ויש אומרים
דלא שרי להתיר רק בקשר שאינו של קימא (הגסות אלפסי).
אבל אסור לשפסף בהם בידיים כדרך שעושים באוכלי
בהמה כדי שיהיו נוחים לאכלם דשווי אוכל בדבר שאינו
אוכל מותר לעשותו אוכל אבל מיטרה באוכלא בדבר
שהוא ראוי לאכילה לא טרחינן ביה להכשירו ולתקנו
יותר:

ה. עצים שקצצן מן האילן ויש מאכילים אותם לבהמה
בעודם לחים מתירין ומפספסין (לשון שפשוף) בהם
להאכילם שאינם ראויים בלא שפשוף:

ו. מחתכין דלועין לפני בהמה והוא שנתלשו מאתמול:

ז. מחתכין נבלה לפני הכלבים אפילו נתנבלה היום בין
שהיתה מסוכנת בין שהיתה בריאה והני מילי בנבלה
הקשה שאי אפשר להם לאכלה בלא חתיכה אבל אם
היתה ראויה להם בלא חתיכה לא דמיטרה במה שהוא
ראוי לא טרחינן (ועיין לעיל סימן שכ"א אם מותר לחתכו דק
דק לפני עופות):

המשך סימן שכג – דיני השאלה וקנין צרכי שבת והדחת הכלים
ותיקונן וטבילתן בשבת

ה. המביא כדי יין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה
כדרך חול אלא יביאם לפניו או על כתפו וכיוצא בזה
שישנה מדרך חול אפילו אין בשינוי קלות במשא ואם אי
אפשר לו לשנות כגון שזימן אורחים הרבה וצריך למהר
להביאו לפניהם מותר ויש אומרים דלמעט בהילוך עדיף
ויותר טוב להביאם בסל ובקופה בפעם אחת מלהביאם כל
אחת ואחת בפני עצמה:

ו. מדיחים כלים לצורך היום כגון שנשאר לו עדיין סעודה
לאכול אבל לאחר סעודה שלישית אין מדיחין וכלי שתיה
מדיחין כל היום שכל היום ראוי לשתיה:

ז. מותר להטביל כלי חדש הטעון טבילה ויש אוסרים וירא
שמים יצא את כולם ויתן הכלי לאינו יהודי במתנה ויחזור
וישאלנו ממנו ואינו צריך טבילה. הגה: ואם הוא כלי
שראוי למלאות בו מים ימלאנו מים מן המקום ועלתה לו
טבילה (המגיד פרק ד' מהלכות יוס טוז והגסות מיימוני פרק כ"ג
מהלכות שבת):

ח. כוס ששתה בו אינו יהודי מותר להדיחו לדברי הכל:

ט. מותר לשפסף הכלים בכל דבר חוץ מכלי כסף בגרתקן
שהוא שמרי יין כשנתייבשו ונתקשו מפני שהוא ממחוק
לכלי כסף שהוא רך:

י. אין חופפין כלים במלח לפי שהמלח נמחה כשחופף
בחזקה:

סימן שכד – דיני הכנת מאכל לבהמה
לשבת, ובו ט"ו סעיפים

א. אין כוברים התבן בכברה שיפול המוץ לארץ ולא יניחנו
במקום גבוה כדי שירד המוץ אבל נוטל בכברה ונותן
לתוך האבוס אף על פי שהמוץ נופל מאליו מותר כיון
שאינו מכויין:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון עב]